

[Lasse Budtz]

at ministeren efter socialdemokratiets mening skal bringe sagen op på ministerplan, og at det gælder både forsvarsministeren og udenrigsministeren, er det jo ikke at tage sagen til efterretning eller ad notam, som man kan oversætte det amerikanske udtryk med – absolut ikke. Så skal ministeren og regeringen naturligvis i detaljer redegøre for, hvorfor det danske folketingsflertal er imod kemiske våben. Sådan mener vi at den skal fortolkes. Jeg synes egentlig, at jeg sagde det samme, måske med andre ord, men jeg synes, det var helt lysende klart.

For os er det helt afgørende i denne sag imidlertid yderligere, at kongressen bliver orienteret, for kongressen har bedt om holdninger fra de europæiske allierede. Det fremgår fuldstændig lysende klart af det, der er sket i kongressen og f.eks. også af senator Hatfields brev, og derfor synes vi i socialdemokratiet ikke, der kan være nogen som helst tvivl om, at vi må reagere; det vigtigste, der er at gøre, er at reagere over for kongressen. Personlig har jeg såmænd ikke noget imod, at der stod noget i communiquéet også, men jeg tror, at Danmarks interesser i denne sag tjenes bedst, hvis vi optræder sammen med de andre lande, som har den samme kritiske holdning, og ved at vi reagerer direkte over for kongressen, som de også vil gøre.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Jeg er interesseret i det sidste af hr. Lasse Budtz refererede personlige synspunkt, for jeg synes, det er interessant at spørge sig selv, med hvilket formål man skal tage det op på ministermøderne og meddele den danske holdning, og hvordan den danske holdning skal afspejle sig, når man til sin tid – og det skal man jo, inden mødet slutter – skal tage stilling til, hvordan communiquéet fra mødet skal udformes. Skal man så f.eks. i forsvarsministrenes communiqué tage det amerikanske styrkemål til efterretning og dermed, som vi skrev i vores brev til udenrigsministeren og forsvarsministeren den 7. maj, i realiteten være med til at godkende produktion af de nye kemiske våben? Det er nok dér, problemet ligger.

(Kort bemærkning).

Lasse Budtz (S):

Jeg har sagt, at det ikke er nok, at regeringen tager denne sag til efterretning, altså kan det ikke nytte noget, at regeringen tilslutter sig et communiqué, hvor man blot tager noget til efterretning, det er helt afgjort. Dertil kommer, hvad jeg sagde i den replik, jeg havde for et øjeblik siden, at vi tillægger det meget stor betydning, at vi i denne sag kan optræde sammen med ligesindede lande, og det mener vi vi kan.

(Kort bemærkning).

Pelle Voigt (SF):

Betyder det, at vi ikke skal medvirke til i communiquéet at tage denne sag til efterretning, som hr. Lasse Budtz nu så tydeligt siger det, at vi skal undlade at underskrive communiquéet, eller at vi skal lave fodnoter, eller hvad betyder det egentlig? Jeg vil i øvrigt tilføje, at jeg er enig i synspunktet, men jeg vil godt have at vide, hvordan hr. Lasse Budtz konkret forestiller sig det realiseret i forhold til det communiqué, som skal vedtages, og i samarbejde med de ligesindede lande, som vi taler om her.

Yderligere vil jeg godt have at vide, hvor det synspunkt, hr. Lasse Budtz nu giver udtryk for, og som vi altså er enige om, egentlig kommer til udtryk i den dagsorden, han har forelagt her i dag.

(Kort bemærkning).

Albrechtsen (VS):

Nu går det fremad med denne sag. Det sidste, hr. Lasse Budtz sagde, var meget vigtigt, og jeg fornemmer, at der derefter er tre muligheder i virkeligheden, som står åbne. Den ene mulighed, som hr. Pelle Voigt nævner, er, at man slet ikke godkender communiquéet, hvis det tages til efterretning i communiquéet. Den anden mulighed er, at man placerer en fodnote. Og den tredje mulighed, som jeg i og for sig synes ville være den allerbedste mulighed, var, at Danmarks reservation simpelt hen blev optaget i communiquéet.

Det er muligt, det er en meget vanskelig fremgangsmåde, og det er muligt, at det så ender med en fodnote. Men jeg forstod hr. Lasse Budtz' udtalelse sådan, at der er de tre muligheder, og inden for den ramme kan